

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1948

гр. София, 11.03.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 11.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разглежда дело номер **12091** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал.1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Основното производство по делото е по реда на чл. 204, ал. 1 от АПК във връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, като е образувано по повод искова молба от Б. С. Б. чрез адв. Д. от САК срещу Администрацията на Министерски съвет.

По делото е постановено Решение № 8200 от 19.12.2019г., с което е уважен предявения от ищеца иск за присъждане на обезщетение за претърпени вреди в размер на 300 лева.

Със същото решение, ответникът е осъден да понесе и направените в хода на съдебното производство разноски в размер на 700 лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар.

Решението е връчено на ответника на 07.01.2020г., като по същото е постъпила касационна жалба, изпратена на ищеца, за становище.

Постъпила е молба от 15.01.2020г. от процесуален представител на ответника с искане за изменение на решението в частта за разноските, като се претендира прекомерност на договореното и присъдено адвокатско възнаграждение и намаляване към минимума по Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Тази молба е изпратена на ищеца чрез адв. Д. за становище по реда на чл. 248 от ГПК, като съобщение за връчването се е върнало по делото с отметка 13.02.2020г. Срокът за възражение е изтекъл към 20.02.2020г., като до датата на днешното съдебно заседание не е налице депозирано становище.

Съдът, като се запозна с изложеното в молбата, и на базата данните по делото и закона, намира, че молбата е допустима, като подадена в срок и от правнозаинтересована страна.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Съдът е изложил мотиви в решението, чието изменение се иска, защо приема, че договореният адвокатски хонорар се явява доказан.

Съдът споделя обаче изложеното в цитираната молба на ответника, че с оглед заявеният в производството материален интерес – обезщетение в размер на 300 лева, договореният и присъден такъв се явява прекомерен.

Съгласно чл. 8, ал.1, т.1 от Наредбата, при дела с материален интерес до 1000 лева, определеният минимален хонорар следва да е 300 лева.

Съдът обаче приема, че с оглед факта, че разпоредбата е императивна относно установения минимум, а не е максимум, както и предвид отмяната на §2 от ДР на Наредбата, не се налага еднозначно изводът за право на съда да присъди хонорара към определените минимални размери.

Действително, същият следва да бъде съобразен и с вида и тежестта на производството. Поради това, съдът приема, че сумата от 500 лева за адвокатско възнаграждение, какъвто е предвиденият минимум за административни дела без материален интерес, би представлявала справедливо възнаграждение за извършената по делото адвокатска дейност.

По изложените съображения и на основание чл. 248 от АПК, съдът
ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 8200/19.12.2019г. в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА Администрацията на Министерски съвет да заплати в полза на Б. С. Б. сумата от 500 /петстотин/ лева адвокатски хонорар, представляващи разноски за настоящото производство, вместо определената сума от 700 /седемстотин/ лева.

Определението подлежи на оспорване по реда на основното решение пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: